

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

HAC de Cimbris non iniucunda interposita com-
memoratione, ad Saxones nostros reuertamur:
qui crebris collectationibus congreſsi Danis, varia fortu-
na vſi fuere: nunc superiores, nunc deie cti. Nam Fro-
thoni Magno, cuius tempora ad natum Saluatorem per-
tigerat, & filio eius Fridlæuo, æquè ad arma victorioſo,
regibus tributa pependerunt. Sed iam regno deuoluto
ad Fridlæui filium Frothonem puerū duodennem, Sa-
xones iugum excutere maxima vi armorum contende-
runt. Principes tunc Saxoniæ fuerunt, Swertingus &
Hanefus: qui contractis vndecunq; auxilijs, magno
prælio hostibus non imparatis concurrerunt. Tam diffici-
labore diu sudatum est in acie, vt magnitudine stragis
vtrinq; factæ, vtraq; sibi pars victoriam reputaret. Dani
Saxones, & illi Danos profligasse sunt arbitrati: Con-
tentio ad duellum peruenit: Fidebant Dani Starcatero,
monſtroſæ magnitudinis & roboris homini: cuius
proceritati virium acrimonia responderet, cuiusq; de
fortitudine plura in Suedia ſcripsimus. Saxones pu-
gilem præferebant Hamam, æquè inter ſuos fama illu-
ſtrem: cui, vt diſcrimen non recuſaret, tantum ſe auri
congeſturos pollicentur, vt molem corporis eius ſuperar-
ret. Virum fortem virtutis & gloriæ maior, quam auri,
cupido tenet. Operas pollicetur: nec terretur gigantea
mole pugilis cum eo congreſſuri: poterat enim maior in
exiguo regnare corposse virtus. Ab initio quidem Saxo-
nes regem iam etate adulturn, iam rebus fortibus pro-
inuicto habitum, ad monomachiam depofcebant: Sed
Dani indignum rati, regem imparis fortuna obiectare
homini, Starcaterū illi fecere vicariū. Venitur in capum
qui pugnæ metatus est: Hama fidutia virium, quod in-
uenili

uenili floreret robore, virum etate iam fractum, ad luctamen deposcebat: aggressusque prior hostem, pugno petitum ita impulit, ut terra adegerit nutabundum. Palluerunt Dani: ita enim impellentis Hamæ pugno deiectus est Starcaterus, vt genibus nixus, humum mento contingeret. Sed vbi senior collegit vires, sese erigens, ad gladium decurrit: non iam luctamine, sed ferro rem peracturus: nam toto annis corpore, gladium distinxit in aduersum: nec illum fefeller impetus: nam medium Hamæ caput iustum diffidit. Ita peracta victoria Dani tripudiauere. Hunc ego insignem exitum tribuisse loco nomen soleo suspicari, in quo peracta sit pugna: vt ab eo victo Hamæ diceretur: vnde postea de propinquo erecta vrbs, Hamburgum nuncuparetur: non ab Hammone Libyco: nam eius memoria quomodo potuit ad nos stros permanare? Hac elati victoria Dani, iugum agrauabant in capita Saxonum: Sed non deerat Saxonibus animus, pro libertate, quæ fortibus viris vita charior est, vitam pacisci. Itaq; Hanehus alter ex principibus, non destitit liberandæ patriæ per dies & noctes operam impendere: auxilia vnde cunquæ contrahit: auctisq; in bonum modum copijs, bellum Danorum regi denunciatus. Ille verò paratum deduxit exercitum: quem idem Daniæ rex semper expeditum habebat: Nam nauibus traiecit Albim: quæ enim ultra fluum fuere, priori victoria Danis cesserunt. Congressi, conseruere manus: Ibì dux Saxonum cadens, victoriam hosti reliquit: & loco pugnae nomen suum indidit: Hanebro iusit appellari, quod Hanefi semen ibi moraretur: Nam fro Dani semen vocant. Eum autumo locum, qui nunc Hanover, detorto parum, vt fit, nomine, vocitatur. Quæ res ad coniecturam accedit, Hamam quoquæ, quod diximus,

mus, suo loco nomen indidisse. Sed in rebus obscuris sit locus coniectura.

CAP V T X I I.

Swertingus alter ex Saxonum principibus, cùm ad liberandam probro patriam omnibus rebus contenderet, nec armis hosti par esset, nec fortuna, non quievit tamen omnes intentare vias recuperanda libertati: dolum parabat, quandò dolus, an virtus, quis in hoste requireret? Dania regem simulata fidutia accepit in sua: mil dubitantem quòd armis suorum præmunitus, nihil hostile formidaret: Medio in conuiuio ignem iussit triclinio admoueri: paratis omnibus ex composito, quæ consula grandæ domui inseruiren.

--- Vt cunquè ferent ea fata minores,
Vincet amor patriæ.

Non dubitauit ipse cladi accedere, dummodò secum hostem opprimeret. Ea est Deciorum apud Romanos insignis gloria, caput suum pro suorum incolumente deuouere. Nam & in sacris literis eares laudis suæ habet exemplum. Samson ille gentis Hebrææ propugnator, cùm genti suæ non alio se vidit futurum usui, concutiens, cui omnis imminebat regia, columnam, hostes oppressit, ipse commoriens. Filij aut Swertingi, vt vltionem paterna necis in filio, regni Danici successore, præuenirent, adolescentem nuptijs germanæ sororis conciliârunt: ex qua ille filios suscepit patrj regni successores. Stetit hoc in rerum statu diu quieta Saxonia. Versati sunt fratres reginæ Danorum in regia Dania: & tranquillitati rerum suarum sic consulebant: Regem conuiuijs, & ceteris illecebris deuinctum habentes, donec Starcaterus vir fortissimus aduentaret: qui, vt in Dania scripsimus, ita Daniæ regem sermone velut igne inflammatu, vt sacra ho-

spiti